

Với con, Chúa là ai?

Nguyễn Phương Điệp.

Khi ông Môsê hỏi Thiên Chúa **“Nếu họ hỏi con: Tên Đấng ấy là gì? Thì con sẽ nói với họ làm sao? Thiên Chúa phán với ông: “Ta là Đấng Ta Là”.** (Xh 3,14). Nếu đem so sánh với chuyện chúng ta gặp thường ngày thì chúng ta có thể kể thế này: Có người gọi điện thoại tới nhà. Người con bắt điện thoại, và nghe người khách hỏi: **“Ba cháu có nhà không?”** Người con không nhận được giọng của người khách, nên lễ phép thưa: **“Thưa ông, ba cháu không có nhà. Ông là ai, xin cho cháu biết để cháu thưa lại với ba cháu?”** Người khách trả lời: **“Cháu nói với ba cháu là có người bạn cũ của ông bà cháu muốn hỏi thăm.”** Người con ngần người, người khách này là ai? Cũng giống như Thiên Chúa nói **“Ta là Đấng Ta Là”.** Con ngần tò te, con không hiểu Chúa muốn nói gì. Qua ngày Đại Hội Giáo Lý, chúng ta hiểu được một chút về ý nghĩa của lời này: Thiên Chúa là Đấng Hiện Hữu, và là Đấng duy nhất hiện hữu mà không có một giới hạn nào, hiện hữu một cách trọn vẹn, hiện hữu ngay từ lúc khởi đầu và cho tới vĩnh cửu, và tất cả mọi sự sống trên thế gian này đều bắt nguồn từ chính Thiên Chúa.

Đó là Lời Thiên Chúa nói với Môsê trong Cựu Ước. Thế còn vào thời Chúa Giêsu thì sao nhỉ? Khi Chúa Giêsu hỏi các môn đệ: **“Anh em bảo Thầy là ai?” Ông Simon Phêrô thưa “Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống.”** (Mt 16,16). Và Chúa Giêsu nói với ông Phêrô: **“Này anh Simon con ông Giônã, anh thật là người có phúc, vì không phải phàm nhân mặc khải cho anh điều ấy, nhưng là Cha của Thầy, Đấng ngự trên trời.”**(Mt 16,17).Ồ! Phêrô, nghĩa là Tầng Đá, và trên tầng đá này, Chúa Giêsu xây Hội Thánh của Người và Người trao cho ông cả đàn chiên của Người để ông chăn dắt. Một người như thế mà phải có sự mặc khải của Chúa Cha mới tuyên xưng được rằng: **“Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống.”** Thế thì còn con, một người thấp hèn và tội lỗi nữa thì làm sao biết được Chúa Kitô là ai?

Cũng qua ngày Đại Hội Giáo Lý này, chúng ta được anh Lưu chia sẻ rằng:

Chúng ta là người Công Giáo, người Kitô Hữu. Kitô Hữu là những người thuộc về Đức Kitô. Nhưng chúng ta thuộc về Đức Kitô như thế nào? Chúng ta là hiệp hội của những người thánh, vì người đứng đầu của hiệp hội đó là Thiên Chúa, là Đấng Thánh. Tất cả chúng ta là những người được xức dầu, có nghĩa là được thánh hoá để nên thánh, qua bí tích rửa tội, cũng có nghĩa là chúng ta phải cố gắng cải hoá con người chúng ta để trở thành thánh. Nhưng làm sao để trở thành thánh được? Khi chúng ta được rửa tội là chúng ta được thông phần vào chức vụ của Đức Kitô, và một trong những chức vụ đó là chúng ta được mời gọi để làm ngôn sứ. Làm ngôn sứ là chúng ta rao truyền Đức Kitô cho người khác, mang Đức Kitô đến cho người khác. Mà muốn rao truyền Đức Kitô cho người khác, thì chúng ta phải nhận thức rằng Đức Kitô là ai cho chính mỗi người chúng ta. Muốn biết Đức Kitô là ai thì chúng ta phải học, phải tìm hiểu về Đức Kitô. Nhưng trong Phúc Âm, khi các môn đệ hỏi Chúa: **"Thầy là ai?"** có nghĩa là họ có lòng đi tìm Đức Kitô. Chúng ta cũng vậy, chúng ta cũng phải đi tìm Đức Kitô. Một trong những cách đó là học Giáo Lý. Song song với việc học hỏi, chúng ta còn cần phải cầu nguyện. Chúng ta chỉ có thể cảm nghiệm về Thiên Chúa khi chúng ta cầu nguyện với Thiên Chúa. Một điều quan trọng nữa là chúng ta tin. Đức tin là một trong những ơn trọng đại nhất mà Chúa Thánh Thần ban cho chúng ta. Nhờ đức tin, chúng ta tin mọi điều Chúa nói và chúng ta tin hết lòng.

Sau bài chia sẻ của cha Quản nhiệm và anh Lưu là phần thực hành, có nghĩa là sống Lời Chúa, qua những câu Lời Chúa trong giờ Lời Chúa, mà cộng đoàn chúng ta đang sống trong thời gian gần đây. Mỗi người đã đón nhận một câu Lời Chúa và với sự giải thích cặn kẽ của cha, mọi người như cảm nhận được rằng niềm khao khát và hiểu biết Chúa như thế được thâm sâu hơn, và cũng cảm nghiệm nhiều hơn về đời sống đức tin. Hơn nữa, qua tinh thần chia sẻ giờ Lời Chúa, mà mọi người đã thấy được sức mạnh của Lời Chúa như thế nào. Lời của Chúa là kim chỉ nam cho cuộc sống. Lời Chúa hướng dẫn mọi người bước đi trên hành trình Đức Tin. Lời Chúa ủi an và ban thêm sức mạnh cùng củng cố niềm tin, niềm trông cậy. Và Lời Chúa cũng là lời cảnh báo, là lời chất vấn và kêu mời mọi người cần tỉnh thức, cần ý thức sám hối và canh tân cuộc sống đúng theo tinh thần của Chúa dạy.

Sống đức tin với Lời Chúa luôn đi đôi với cầu nguyện. Thật vậy, sống đức tin mà không cầu nguyện là đức tin chết, nên ngoài lời cầu nguyện mà mỗi người dâng lên Chúa trong buổi

học giáo lý cũng như trong thánh lễ, mỗi người còn viết một lời cầu nguyện, hoặc ghi lại cảm nhận của mình về hình ảnh: "Với con, Chúa là ai?" trên một mảnh giấy nhỏ, và khi ghép những mảnh giấy nhỏ ấy lại với nhau thì thành một bức ảnh Chúa Giêsu Phục Sinh thật lớn, thật đẹp. Đó như một lời cầu xin và niềm ao ước được sống lại với Chúa trong ngày sau hết.

Buổi Đại Hội Giáo Lý không chỉ dành riêng cho người lớn và dĩ nhiên là có phần của trẻ em nữa. Sau khi các em được hướng dẫn về đề tài "Với con, Chúa là ai?" của các anh chị em Giáo Lý Viên, các em đã diễn tả hình ảnh của Chúa với cái nhìn của các em qua những bức tranh. Tôi được may mắn là giúp các em đóng khung những bức hình đó. Khi giúp các em, tôi thấy một bức tranh của một bé gái khoảng 6-7 tuổi. Trên đó vẽ vài con thú và một đám cây, bức tranh khá đẹp và tỉ mỉ. Lúc đó tôi nghĩ "*Với em, Chúa là ai? Làm sao em hiểu được, vì em còn quá nhỏ, hy vọng em cũng có một ngày thật vui.*" Vì bức tranh khá đẹp nên tôi gọi chuyện và hỏi em vẽ gì. Em nói: "*Con vẽ những con thú, vì Chúa không chỉ thương mình, mà Chúa còn thương những con thú nữa.*" Em nhìn tôi, mỉm cười, vừa chỉ vào đám cây vừa nói tiếp "*Chúa cho mấy con thú ăn và ngủ ở đây nè.*" Tôi hoàn toàn sững sờ và cảm thấy xấu hổ vì nhận xét sai lầm về em lúc ban đầu. Rồi tôi nhớ đến câu "**Hãy xem chim trời: chúng không gieo, không gặt, không thu tích vào kho, thế mà Cha anh em trên trời vẫn nuôi chúng. Anh em lại chẳng quý giá hơn chúng sao?**" (Mt 6,26).

Ra về với niềm vui nhẹ nhàng thênh thang và một chút gì rất Chúa trong tâm hồn. Tôi thầm cảm ơn Chúa về một ngày đẹp trời, mọi người vui vẻ và tạ ơn Chúa đã soi lòng trí chúng con để mọi việc được tốt đẹp cũng như Chúa đã mở cách cửa tâm hồn chúng con để đón nhận Chúa. Và cũng không quên cầu nguyện và xin Chúa chúc lành cho các cha, các tham dự viên, các anh chị em giúp việc để chúng con còn có được thêm nhiều buổi học hỏi Giáo Lý, học hỏi Lời Chúa bổ ích trong tương lai.